

tomu rozuměl také žalovaný, když objednával podle zjištění prvního soudu dříve 10 až 12 hl najednou. Jestliže potom činil objednávky na tak malé množství piva, že by dovoz znamenal ztrátu pro žalující stranu, nemohl požadovati od žalující strany, aby takto plnila, a nelze v odepření jejím spatřovati porušování smlouvy. Když pak sám odebíral pivo z jiného pivovaru, porušoval tím smlouvu a vznikl tím žalující straně nárok na konvenční pokutu.

— Čís. 15010.

Ujednání splniště pro dodávky firmy sídlící tam, kde bylo ujednáno splniště, svědčí tomu, že strany položily za základ obchodu právo místa splniště.

(Rozh. ze dne 5. března 1936, Rv I 922/34.)

Při uzavření kupní smlouvy ujednaly obě sporné strany (cizozemci) pro případné spory z této smlouvy příslušnost krajského soudu sídla prodávající (žalující) firmy ve V. (Rakousko). Kupující firma, jejíž veřejným společníkem byl žalovaný, nyní v Praze bydlící, byla zapsána v obchodním rejstříku v Budapešti. Nižší soudy uznaly podle žaloby, používše při rozhodování sporu na zaplacení kupní ceny práva rakouského.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Nižší soudy zjistily, že místem plnění byla ujednána Vídeň. Ve smyslu § 37 obč. zák. jest posuzovati právní jednání učiněná cizozemci v cizině podle zákonů místa, kde jednání bylo uzavřeno, pokud nebylo patrně za základ položeno jiné právo. To se může státi výslovně nebo mlčky a jest takové ujednání shledati v tomto případě, kde žalující firma má své sídlo ve Vídni v tom, že strany výslovně označily místo plnění. Řízení odvolací není vadné, že nebyl učiněn dotaz v ministerstvu spravedlnosti po právu maďarském, při čemž dovolatel neuvádí přesně, o čem měl býti dotaz ten učiněn. Při právním posouzení věci (§ 503 č. 4 c. ř. s.) vychází dovolatel z nesprávného názoru, že věc bylo posuzovati podle práva maďarského a nikoli rakouského. Správně bylo použito tohoto práva a tu dovolatel vytýká neprávem nesprávnost tohoto posouzení.

Čís. 15011.

Daň z obrátu přesunutá prodátelem na kupitele tvoří část tržové ceny bez rozdílu, je-li v ní zahrnuta či zvláště počítána, a promlčuje se v téže době jako tržová cena.

(Rozh. ze dne 5. března 1936, Rv I 1156/34.)